

3. 8. 2007

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Lékaři nestojí o placaté čepice

Petr Kamberský se ve svém komentáři Lékař s placatou čepicí (HN 31. července) dopustil hned několika nepřesností.

Skóre: 0.66

Název zdroje: Hospodářské noviny

Datum vydání: 03.08.2007

Nadpis: Lékaři nestojí o placaté čepice

Strana: 9

Rubrika: názory

Autor: Stanislav Stupavský

Náklad: 60258

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 03.08.2007 05:25

Identifikace: DCHN20070803010040 cz

Klíčová slova: zákonem, ústavy, právní řád, právníka

Petr Kamberský se ve svém komentáři Lékař s placatou čepicí (HN 31. července) dopustil hned několika nepřesností. Jako soukromý lékař, který je aktivně činný v několika lékařských sdruženích, odpovědně tvrdím, že velká většina z nás nestojí o trvalý smluvní vztah. Naopak bychom uvítali otevřenější "byznys". Třeba v podobě takzvaného pokladenského systému.

Lékař by se po splnění zákonem daných podmínek koncesované činnosti zaregistroval na správním úřadu a pojišťovnu by vůbec nemusel o smluvní kontrakt žádat. Občan by lékaři poskytnutou péči uhradil sám (rozdílné ceny u různých lékařů by antimonopolní úřad určitě uvítal) a fakturu by odeslal svojí zdravotní pojišťovně, která by dle předplaceného "produktu" uhradila patřičnou částku svému pojištěnci.

Samozřejmostí pro byznys je i odmítnutí služeb, na které klient nemá prostředky.

Víme, že toto přání je v Česku z říše sci-fi. Naši spoluobčané si vůbec nedovedou představit, že by nemocný člověk ve zdravotnickém zařízení nebyl pro nedostatek financí ošetřen. Koneckonců to neumožňuje ani náš, ani evropský právní řád. A žaludek na takový přístup by určitě neměla ani drtivá většina českých zdravotníků.

Nepleťme jablka s hruškami. Zdravotnické služby v režimu "nekritické" solidarity a neprůhledného nakládání s prostředky povinného zdravotního pojištění nesplňují ani základní axiomy standardního liberálního byznysu. Je v zájmu především občanů, aby byl systém zdravotnických zařízení určitým způsobem stabilizovaný. A aby "podnikatelské" subjekty, které musí v celospolečenském zájmu poskytovat služby někdy za "nápadně nevýhodných podmínek", byly chráněné trvalejším smluvním vztahem.

Jinak hrozí, že za podmínek pro podnikání naprosto nestandardních nedostanou smlouvu ti nejlepší lékaři, ale ti, kdo mají silnější lobbistické zázemí. Proto jsou u nás i lékaři se spokojenou klientelou - a standardními náklady na léčbu - dlouhodobě v nejistotě.

A to je zásadní překážka pro další rozvoj jejich praxí. Pro bankovní ústavy pak důvod k odmítnutí úvěrů na nákup přístrojů atd. Nemožnost prodat praxi je také důvodem, proč u nás pracuje tolik lékařů i ve vysokém věku. Pokud by to bylo možné, dávno by se praxe prodávaly, což by "trh" zásadně rozhýbalo a umožnilo prosadit se mladým anebo schopnějším kolegům.

V opačném případě nám hrozí, že se budou v systém prosazovat silné finanční skupiny, které vytvoří systém řetězců typu Hypernova - Kaufland, kde budou lékaři opět jako v bývalých OÚNZ jenom zaměstnanci. Je přitom celosvětově exaktně dokázáno, že v ambulantní sféře se lékař podnikatel chová k pacientům po všech stránkách lépe než lékař zaměstnanec.

Proto "neobjevujme Ameriku" a podívejme se k vyspělejšími sousedům. Trvalý smluvní vztah nemají lékaři v Rakousku či Německu z altruismu. Hlavním důvodem - kromě skutečností jmenovaných výše - je patrně i to, že měnit lékaře, kterému z podstaty věci sdělujeme často i ty nejintimnější informace, je pro většinu z nás určitě těžší než měnit pekaře, automechanika či právníka.

Autor je soukromý lékař

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz